

Premiéra Chataře: kino praskalo ve švech

Brandýs nad Labem (vok) – Ve čtvrtek vpodvečer se Tájkovou ulicí směrem ke vchodu do kina táhla fronta, jako za socialismu na banány. To diváci, dychtívi zhlédnutí dlouho očekávané premiéry filmu Chatař (čti Četař), se strachovali o své sedadlo v kinosále. Na všechny se dostalo, byť nakonec některí seděli i na zemi. Dřív než se rozzářilo plátno, na jeviště nastoupili tvůrci a protagonisté snímku. Celý večer byl naladěný na hodně recesistickou notu a v tomto duchu proběhla i úvodní „tisková konference“ s redaktory smyšlených periodik. Publikum, rozesmáté už tímto úvodem, pak salvami smíchu doprovázelo celý film. Někdy to byly vtipné repliky a situace, podruhé (a možná o něco častěji) zas obsazení rolí místními známými figurkami, které vyvolaly pobavení v sále. Zmiňme alespoň drobné role dvou bezdomovců Mildy a Mirdy, které přesvědčivě ztvárnili místostarostové Milan Vávra a Miroslav Šnajberk. Námět filmu je přitom vcelku prostý: nesmělý mladý muž se snaží přes chat (čti čet, neboli konverzace prostřednictvím počítače a internetu) sehnat holku. Jeho pokusy končí fiaskem, trapasem, popřípadě obojím. Nebýt to všechno v Brandýse, film by sice potěšil, ale na druhou stranu by nepřinesl nic převratného: ani zásadní filosofický přesah, ani revoluční, dosud nezprá-

Protagonisté nového českého filmu Chatař právě pózují pro davy senzacechtivých novinářů.

foto František Medonos

cované téma. Ovšem vedle velmi dobrých hereckých výkonů (hlavní roli ztvárnil Pavel Hrubý) a profesionálně skvělé kamery (Václav Kváča) i režie (Jan Chleboun) má Chatař ještě jednu mimořádnou kvalitu. Jeho tvůrcům se podařilo unikátním způsobem poříznout kolorit tohoto města, jeho postav

i postavičky, krásu snoubící se s ošklivostí, typická zákoutí a atmosféru. Každý, kdo tady žije, v něm najde někoho důvěrně známého, i kdyby neznal jediné jméno z těch, kteří ve filmu vystupují. Těžko posoudit, jak by snímek působil na diváky odjinud. Pro místní je ale každopádně milým zážitkem.